

ogsaa stærkt at tale for, at man ledsager en saadan Lovgivning med Erstatningsbestemmelser.

Vi ser fra vor Side endvidere saaledes paa denne Sag, at Virkningen af en saadan eventuel Lovgivning ikke bør kunne strække sig udover det kommunale Omraade, hvor man ønsker at benytte den; man bør ikke have Mulighed for ved en Udsættelse af Flyttedagen for somme Lejligheder i den ene Kommune at bringe den anden Kommune, som overhovedet ikke ønsker at komme ind under en saadan Lovgivning, i Vanskeligheder. Her melder sig da det Spørgsmaal, som jeg tillod mig at fremdrage ved Sagens første Behandling: Spørgsmaalet om Lovens Betydning for Tilflyttere til en Kommune; der ønsker at benytte denne Lovs Bestemmelser, Tilflyttere, som har faaet Indflytningstilladelse i denne anden Kommune, har lejet Lejlighed der, men som kommer fra en Kommune, hvor man ikke har gjort Brug af denne Lovs Bestemmelser. Jeg haaber, den højtærede Justitsminister vil være i Stand til paa fyldestgørende Maade at klarlægge, at ved Benyttelsen af denne Lov i en Kommune overfor en Tilflytter vil der ikke kunne skabes Virkning i en anden Kommune, fordi Tilflytteren der har Lejlighed til sin Disposition.

Jeg skal i øvrigt ved tredje Behandling udtale mig nærmere om den almindelige Karakter af hele denne Lovgivning og skal nu ved anden Behandling indskrænke mig til paa det bedste at anbefale de af Mindretallet stillede Ændringsforslag til Vedtagelse i dette høje Ting.

Carlsen-Skiødt: Med Hensyn til de af Venstre stillede Ændringsforslag skal jeg ganske kort udtale, at vi fra konservativ Side i og for sig ikke vil have væsentlige Indvendinger mod dem, men Ændringsforslag Nr. 2 til § 2 er vi dog noget betænkelige ved. Da der ikke har været Tid til en indgaaende Undersøgelse, har vi bl. a. ikke kunnet se Rækkevidden af den Erstatning, der eventuelt skulde ydes. Det er selve Princippet, som vi ikke har faaet Lejlighed til at undersøge grundigt nok, og vi er derfor betænkelige. Dernæst mener vi, at de foreslaaede Ændringer i Realiteten vil faa meget liden Betydning. Ministeren har i Udvalget lovet her i Dag at give yderligere Oplysninger om Forstaelsen af de enkelte Paragraffer i det foreliggende Lovforslag, hvorom der kunde rejses nogen Tvivl, og jeg haaber, at den Fortolkning, Ministeren mener er den rette,

vil være tilfredsstillende. Ud fra disse Betragtninger vil jeg tilraade mine Partifæller, det konservative Folkeparti, at undlade at stemme for de foreslaaede Ændringer.

Justitsministeren (Steincke): Til det ærede Medlem Hr. Kragh, der begrundede de af Mindretallet stillede Ændringsforslag, vil jeg gerne straks sige, at det hele er jo en Art Tvangssituation, vi er kommet ind i. Jeg forstaa meget vel, at der kan opstaa Tvivlsspørgsmaal af forskellig Art — det er der ogsaa opstaaet hos mig selv —, men Situationen gør, at vi maa se at naa til en hurtig Løsning, hvis vi overhovedet skal kunne gennemføre dette Lovforslag. Mindretallets første Ændringsforslag gaar ud paa, at Kommunalbestyrelsen paa Forhaand — det vil sige, inden den Frist er udløbet, som Loven i øvrigt sætter — paa Lejernes Anmodning om Udsættelse skal afgøre, om den vil bruge Loven eller ej. Hvis det ærede Medlem havde Ret i, at den Statistik, der foreligger, i den Forstand var klar og udtømmende, at man var fuldstændig à jour med Situationen i hvilken som helst Kommune, kunde jeg i og for sig godt forstaa og vistnok ogsaa tiltræde hans Betragtninger, men derom ved vi jo ikke tilstrækkeligt. Trods denne Statistik ved vi i Øjeblikket ikke, hvorledes Forholdene ligger i de forskellige Kommuner ud over Landet. Derfor vil jeg ikke være med til at afskære en Kommune fra at kunne gøre Brug af denne Lov, naar den har faaet tilstrækkelig Oplysning til at skønne over, hvorledes Situationen er. Jeg kan heller ikke erkende, at man derved sætter Kommunalbestyrelserne i nogen Tvangssituation. De sættes ikke i nogen Tvangssituation, mere end alle vi, der har et offentligt Ansvar, ved given Lejlighed bliver sat i, nemlig den Situation at skulle afgøre, hvorvidt der er tilstrækkelig Grund til at handle i Overensstemmelse med, hvad denne Lov foreskriver eller ikke. Der er ikke noget mærkeligt i, at vi sætter Kommunalbestyrelsen i denne Tvangssituation, det er netop Meningen med Loven. Alene af den Grund, at jeg ikke i Øjeblikket — og ingen overhovedet — har Klarhed over, i hvilken Udstrækning denne Lov kan tænkes at blive anvendt Landet over, mener jeg ikke, at man kan stemme for Ændringsforslag Nr. 1.

Med Hensyn til Ændringsforslag Nr. 2 maa jeg for det første give det ærede Medlem Hr. Carlsen-Skiødt Ret i — jeg tror, det var det ærede Medlem, der gjorde